

بررسی و تعیین بیوتکنیک تکثیر میگوی موزی (*Penaeus merguiensis*) در استان هرمزگان

علی اکبر صالحی^(۱) و غلامعباس زرشناس^(۲)

Salehi20022002@yahoo.ie

۱- مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان آبهای داخلی، گرگان صندوق پستی: ۱۳۹

۲- مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۱۶

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۸۴

تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۸۴

چکیده

این طرح بمنظور بررسی امکان تکثیر میگوی موزی *Penaeus merguiensis* در استان هرمزگان در کارگاه تکثیر کلاهی اجرا شد. در تاریخ ۷/۳/۸۱ عدد ۱۲ عدد مولد میگوی موزی از صیدگاههای منطقه سیریک صید و به کارگاه تکثیر مذکور حمل گردید. میگوهای مولد در دو حوضجه ۶ تنی به تعداد مساوی ذخیره‌سازی شدند. برخی عوامل فیزیکی و شیمیایی آب شامل اکسیژن برابر با ۶ میلیگرم در لیتر، دمای آب ۳۰ درجه سانتیگراد، شوری ۳۲ گرم در لیتر و pH=۸/۲ در هر روز در دو نوبت اندازه گیری و تا آخر مرحله تکثیر ثابت نگه داشته شدند.

از هر عدد مولد میگوی موزی بطور میانگین در حوضجه اول، ۱۳۸۶۰۰ عدد و در حوضجه دوم ۱۶۰۰۰۰ عدد ناپلی تولید گردید، که پس از ۲۱ روز در حوضجه اول، ۴۳۷۶۶ عدد و از حوضجه دوم، ۳۳۶۰۰ عدد پست لارو ۱۵ روزه بدست آمد. درصد بازماندگی از مرحله ناپلی تا پست لارو ۱۵ روزه بترتیب ۳۱ و ۲۱ درصد محاسبه گردید. تغذیه از مرحله N₆ بوسیله زی شناور گیاهی کیتوسوروس شروع و در مراحل مایسیس و پست لارو بوسیله آرتیما ادامه یافت. نتایج بدست آمده یبانگر آن است که تکثیر این گونه میگو براحتی امکانپذیر می‌باشد.

لغات گلیبدی: میگوی موزی، *Penaeus merguiensis*، تکثیر، استان هرمزگان

مقدمه

در کشور فیلیپین ۶ گونه با اهمیت از جنس پنثوس وجود دارد که از میان آنها میگوی مونودون، ایندیکوس و موزی به دلیل رشد سریع برای پرورش در استخراج انتخاب شده‌اند (Bagarinao, 1986).

میگوی موزی در ایران معمولاً به همراه میگوی سفید هندی در آبهای ساحلی و دریایی صید می‌گردد. این گونه در حوضه استان هرمزگان بعنوان گونه غالب در صید منطقه محسوب شده که بین ۶۰ تا ۲۰ درصد کل صید

پراکنش میگوی موزی در جهان بیشتر در جنوب شرقی آسیا (تایلند، سنگاپور، اندونزی، مالزی و ایران) و در قسمتهای مرکزی اقیانوس هند و آرام می‌باشد (شکیبازاده، ۱۳۷۹ و دندانی، ۱۳۷۵). این گونه بعنوان یک گونه مهم پرورشی و اقتصادی در استرالیا و کوئینزلند محسوب می‌گردد (Lobegeiyer & Hoany, 2001).

حاضر گونه میگوی سفید هندی تنها گونه پرورشی در آبهای جنوبی ایران میباشد، محدود بودن ذخایر گونه فوق از یک سو و توسعه روز افزون صنعت پرورش میگو از سوی دیگر، آینده این صنعت را با مشکل مواجه میسازد. زیرا در صورت بروز هر گونه مشکلی (بیماری، کمبود مولد و ...) برای میگوی سفید هندی موجب به خطر افتادن پرورش میگو و سرمایه‌گذاری های انجام شده در جنوب کشور میشود. بنابراین لازم است گونه‌های دیگر بخصوص گونه‌های بومی مورد تکثیر و پرورش قرار گیرند و عوامل مهم در این امر مورد شناسایی قرار گیرند.

مواد و روش کار

وجود ذخایر میگوی موزی در آبهای هرمزگان سبب شده است تا مولдин این گونه را بتوان به راحتی به میزان زیاد بدست آورد.

در تاریخ ۸۱/۲/۷ جهت تهیه مولдин میگوی موزی برای تکثیر با هماهنگی اداره کل شیلات هرمزگان، ۱۲ عدد میگوی مولد توسط شناورهایی که میگوی مولد سفید هندی در خور آذینی در منطقه سیریک صید می نمودند، تحویل مجری طرح گردید.

مولдин صید شده بوسیله تانک حاوی آب دریا که توسط بخ دمای آن به ۲۷ درجه سانتیگراد کاهش یافته و با کپسول هوادهی می شد، به مرکز تکثیر کلاهی منتقل شدند.

قبل از اینکه مولдин در حوضچه‌های تکثیر رهاسازی شوند به هر کدام از حوضچه‌های آبگیری شده که دارای دمای ۳۰ درجه سانتیگراد و شوری ۲۲ قسمت در هزار (۲۲ppt) بودند، میزان ۱۰ ماده EDTA ۲۷ گرم

در ۲/۰۰ مترمکعب آب) درون حوضچه اضافه گردید.

میگوهای مولد پس از ورود به کارگاه تکثیر کلاهی حدود ۱۵ دقیقه از نظر دما و شوری سازگار شده و سپس ۲۰ بوسیله محلول فرمالین ۱۰۰ ppm (۲ سی سی در لیتر آب) به مدت حداقل ۳ تا ۵ دقیقه ضد عفونی گردیدند. بعد از آن، بطور جداگانه و به تعداد ۶ عدد در هر حوضچه رهاسازی شدند، بر روی حوضچه‌ها جهت ایجاد محیط آرام و ساکت روپوش سیاه رنگ قرار داده شد.

استان را تشکیل می‌دهد (زرشناس، ۱۳۷۰). محدوده گسترش آن از جزیره قشم در استان هرمزگان تا منطقه خلیج گواتر (در استان سیستان و بلوچستان) می‌باشد. زیستگاه عمده بچه میگوهای این گونه در خوریات پوشیده از درختان حراست که ادامه آنها در نوار ساحلی می‌باشد (Lim et al., 1987). پراکنش این گونه در آبهای استان هرمزگان از جزیره هرمز تا بندر سیریک گسترش داشته و با نزدیک شدن به سمت آبهای استان سیستان و بلوچستان از تراکم آن کاهش می‌یابد، بطوریکه در خلیج گواتر کمتر از ۶ درصد کل صید منطقه را تشکیل می‌دهد. میگوهای بالغ گونه مذکور در آبهای استان هرمزگان طی ماههای دی تا اسفند در اعماق ۵ تا ۶ متری و در اردیبهشت ماه در اعماق ۲ تا ۳ متری یافت می‌شود و اوج تخم‌گذاری آن در این استان در اردیبهشت و خرداد ماه رخ می‌دهد (زرشناس، ۱۳۷۰ و شکیبازاده، ۱۳۷۹). تخم‌گذاری معمولاً در شب (بین ساعت ۲۲ تا ۲ با مداد) صورت گرفته و با رهاسدن همزمان تخمها و ترکیب با اسپرم درون تکیسه اسپرم میگوی ماده انجام می‌شود. هر میگوی مولد موزی در هر بار تخم‌گذاری از ۳۰۰۰ تا ۱۸۰۰۰ عدد تخم رها می‌کند (Lim et al., 1987).

غذای اصلی میگوهای بالغ را لارو ماهی، بی‌مهرگان کوچک، نوزادان سخت پوست، پرتاران، دیاتومه و انواع حلبکها تشکیل می‌دهد (Lim et al., 1987). طول میگوی موزی در هنگام بلوغ در مناطق مختلف از ۱۲۵ تا ۱۵۲ میلیمتر متغیر است و همانند اکثر میگوها ماده‌ها معمولاً در سن یکسان از نرها بزرگتر می‌باشند و حداقل ۲۴۳ میلیمتر می‌رسد (Seed production team, 1984).

تکثیر و پرورش میگوی موزی در ایران با سایر کشورها قابل مقایسه نیست و بر روی آن تحقیقات و مطالعات اصولی صورت نگرفته است. با توجه به کیفیت بازاریستندی و پراکنش گونه‌های مهم تجاری در ایران گونه موزی در استان هرمزگان، گونه ببری سبز در استان بوشهر و گونه سفید سرتیز در استان خوزستان، مقرر گردید تا اولین مرکز تکثیر و پرورش میگو در منطقه بندر کلاهی در استان هرمزگان احداث شود. در اوایل سال ۱۳۶۱ کار بر روی این گونه آغاز گردید که نتایج تکثیر آن زیاد می‌باشد. اکنون نبود و سیار ناچیز بود. نظر به اینکه در حال

نتایج

نتایج حاصل از تکثیر میگوی موزی نشان داد در حوضچه های شماره ۱ از تعداد ۶ عدد میگوی مولد نگهداری شده، فقط ۳ عدد از آنها تخریزی نمودند (جدول ۱)، که جمماً تعداد ۴۱۵۸۰ ناپلی حاصل گردید. از این مقدار ناپلی، تعداد ۱۳۱۳۰۰ عدد پست لارو ۱۵ (PL_{۱۵}) بدست آمد (شکل ۱). در مراحل مختلف لاروی تغذیه بترتیب با زی شناور گیاهی (کیتوسروس) و سپس با آرتمیا، غذای مکمل و تخم مرغ انجام شد (جدول ۳). درصد بازماندگی از مرحله ناپلیوس تا PL_{۱۵} برابر ۲۱ درصد بود (جدول ۵). عبارت دیگر از هر عدد مولد میگوی موزی در حوضچه شماره ۱ تکثیر بطور میانگین تعداد ۴۳۷۶۶ عدد PL_{۱۵} حاصل گردید. درصد بازماندگی مراحل مختلف لاروی در جداول ۷ و ۸ آورده شده است. در حوضچه شماره ۲، از تعداد ۶ عدد میگوی مولد نگهداری شده، همه تخریزی نمودند (جدول ۲)، که جمماً تعداد ۹۶۰۰۰۰ عدد ناپلی حاصل گردید (شکل ۱). از این مقدار ناپلی تعداد ۲۰۱۶۰۰ عدد پست لارو ۱۵ (PL_{۱۵}) بدست آمد که درصد بازماندگی از مرحله ناپلیوس تا PL_{۱۵} برابر ۲۱ درصد بوده است (جدول ۶). عبارت دیگر از هر عدد مولد میگوی موزی در حوضچه شماره ۲ تکثیر بطور میانگین تعداد ۳۳۶۰۰ عدد PL_{۱۵} حاصل گردید. در مراحل مختلف لاروی تغذیه بترتیب با زی شناور گیاهی (کیتوسروس) و سپس با آرتمیا، غذای مکمل و تخم مرغ انجام شد. در مرحله زوا میزان دفعات غذاده ۶ بار و هر ۴ ساعت ۱ بار انجام می شد که با کیتوسروس و غذای مکمل نیز همراه بود. در زیر مرحله مایسیس ۱، آرتمیای کشته نیز عنوان غذا اضافه گردید و در زیر مرحله مایسیس ۲، کیتوسروس از برنامه غذای حذف و به جای آن بر میزان آرتمیای کشته اضافه شد.

در ساعت ۸ صبح روز بعد پس از اطمینان از تخریزی، مولдин از حوضچه خارج و مورد زیست‌سنگی قرار گرفتند در ساعت یک بعد از ظهر اولین گروه از تخمکها باز شده و ناپلی‌ها مشاهده گردیدند دمای آب حوضچه‌ها ۳۰ درجه سانتیگراد و شوری ۳۲ قسمت در هزار اندازه گیری شد اولین غذاده در مرحله ناپلی ۶ بوسیله زی شناور گیاهی (کیتوسروس) به مقدار ۳۰۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ سلول در میلی‌لیتر انجام شد.

جهت شمارش ناپلی‌ها در هر حوضچه، توسط بشر کوچک ۱۰۰ میلی‌لیتری ۵۰ بار از قسمتهای مختلف حوضچه نمونه گیری بعمل آمد و تعداد ناپلی‌ها شمارش شدند. این تعداد ناپلی‌ها در حجم ۵۰۰ سی سی بود که این تعداد را به حجم آب حوضچه تعیین نموده و بدین ترتیب تراکم ناپلی‌ها در حوضچه محاسبه شد (Hoang et al., 2002). این روش در روزهای بعدی برای مرحله زوا، مایسیس و پست لارو نیز انجام گردید.

در مراحل مختلف لاروی تغذیه به ترتیب با زی شناور گیاهی (کیتوسروس) و سپس با آرتمیا، غذای مکمل و تخم مرغ انجام شد. در مرحله زوا میزان دفعات غذاده ۶ بار و هر ۴ ساعت ۱ بار انجام می شد که با کیتوسروس و غذای مکمل نیز همراه بود. در زیر مرحله مایسیس ۱، آرتمیای کشته نیز عنوان غذا اضافه گردید و در زیر مرحله مایسیس ۲، کیتوسروس از برنامه غذای حذف و به جای آن بر میزان آرتمیای کشته اضافه شد. در مرحله پست لارو ۲ (PL_۲)، آرتمیای زنده نیز به جیره غذایی اضافه و از مرحله PL_۵ آرتمیای کشته از برنامه غذایی حذف گردید.

جدول ۱: زیست‌سنجی مولدین موجود در حوضچه شماره ۱

شماره ردیف	وزن (گرم)	طول کل (سانتیمتر)	طول کاراپاس (سانتیمتر)	درصد تغیریزی
۱	۲۳	۱۵	۵/۷	۱۰۰
۲	۴۳	۱۶/۷	۶/۲	-
۳	۲۳	۱۳/۸	۵/۴	۱۰۰
۴	۵۳	۱۷/۳	۶/۳	۵۰
۵	۳۹	۱۶	۵/۹	-
۶	۲۹	۱۴/۵	۵/۰	-

جدول ۲: زیست‌سنجی مولدین موجود در حوضچه شماره ۲

شماره ردیف	وزن (گرم)	طول کل (سانتیمتر)	طول کاراپاس (سانتیمتر)	درصد تغیریزی
۱	۳۰	۱۴/۰	۵/۰	۱۰۰
۲	۳۴	۱۵/۴	۶	۷۰
۳	۳۱	۱۴/۷	۵/۰	۱۰۰
۴	۵۳	۱۷/۸	۷/۲	۱۰۰
۵	۲۹	۱۴/۳	۵/۴	۱۰۰
۶	۳۶	۱۶/۰	۵/۷	۸۰

جدول ۵: درصد بازماندگی مراحل مختلف لارو نسبت به مرحله ناپلیوس به درصد

نوبت ناپلی به زوا	نوبت ناپلی به پست	نوبت ناپلی به لارو	نوبت ناپلی به پست لارو	نوبت ناپلی به مایسیس	نوبت ناپلی به پست مایسیس	نوبت ناپلی به حوضجه ۱	نوبت ناپلی به حوضجه ۲
۸۱	۵۹	۳۶	۳۴	۲۱	۳۱	۷۷	۲۱
۷۷	۵۴	۴۵	۲۸	۲۱	۳۴	۷۷	۲۱

جدول ۶: درصد بازماندگی مراحل مختلف لارو نسبت به مرحله زوا به درصد

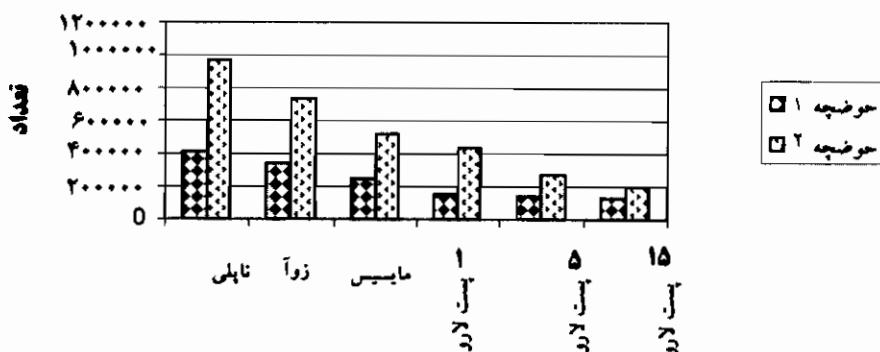
نوبت زوا به مایسیس	نوبت زوا به پست لارو	نوبت زوا به پست لارو	نوبت زوا به پست لارو	نوبت زوا به مایسیس	نوبت زوا به حوضجه ۱	نوبت زوا به حوضجه ۲
۴۴	۴۲	۳۸	۳۸	۷۲	۷۲	۷۰
۵۸	۳۶	۲۷	۲۷	۵۸	۵۸	۷۰

جدول ۷: درصد بازماندگی مراحل مختلف لارو نسبت به مرحله مایسیس به درصد

نوبت مایسیس به مایسیس	نوبت مایسیس به پست لارو	نوبت مایسیس به پست لارو	نوبت مایسیس به حوضجه ۱	نوبت مایسیس به حوضجه ۲
۶۱	۵۸	۵۳	۵۳	۵۳
۸۳	۵۱	۳۸	۹۱	۹۱

جدول ۸: درصد بازماندگی مراحل مختلف لارو نسبت به مرحله پست لارو به درصد

پست لارو ۱۵ به ۱	پست لارو ۱۵ به ۱	پست لارو ۵ به ۱			
۹۱	۸۷	۹۵	۹۱	۹۵	۹۱
۶۲	۴۶	۶۲	۷۵	۶۲	۷۵

نمودار ۱: تراکم مراحل مختلف پلاتکتونی و لاروی میگوی موزی در حوضجه های تکثیر

بحث

(Othman, 1991)، همچنین مطالعات دیگر بیان می‌کند که در شرایط یکسان مولدین میگوی موزی، ۲۵ تا ۴۵ گرمی حدود ۳۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ عدد ناپلی، در حالی که مولدین ۴۵ تا ۶۶ گرمی، ۱۰۰۰۰ تا ۱۸۰۰۰ عدد ناپلی تولید نموده و تفريح معمولاً بیشتر از ۷۰ درصد بوده است (Lim et al., 1987).

گزارشات موجود نیز بیان کننده آن است که شوری و دما در هنگام تکثیر این گونه میگو بترتیب حدود ۲۷ تا ۳۱ قسمت در هزار و ۲۸ تا ۳۰ درجه سانتیگراد می‌باشد (Lim et al., 1987) و در آزمایشی دیگر، تخمها خوب و ناپلی‌های سالم را وقتی که تخریزی و انکوباسیون تخم در آب با شوری‌های بالاتر از ۲۰ قسمت در هزار (ppt) (Choo, 1987) در بررسی انجام می‌گرفت تولید شد (Choo, 1987). در بررسی حاضر در تمام مدت تکثیر دمای و شوری آب حوضچه‌های تکثیر ثابت بود و بطور میانگین میزان دما تقریباً ۳۰ درجه سانتیگراد و شوری ۳۲ گرم در لیتر (ppt) بود.

در ساعت یک بعد از ظهر روز بعد از ذخیره سازی مولدین، اولین گروه از تخمها تفریخ شد و ناپلی‌ها مشاهده شدند، به عبارتی دیگر بعد از ۱۳ ساعت از زمان تخریزی، ناپلی‌ها مشاهده شده‌اند. تعدادی از گزارشات موجود نیز زمان شکفته شدن تخمها را ۱۳ تا ۱۴ ساعت بعد از تخریزی (Lim et al., 1987) و تعدادی نیز حدود ۱۷ ساعت بعد از تخریزی بیان می‌کنند (Hoang et al., 2002).

نتایج بدست آمده نشان داد که میزان بقاء از ناپلیوس به مرحله زوا در حوضچه شماره ۱ تکثیر به ۸۱ درصد و در حوضچه شماره ۲ تکثیر به ۷۷ درصد رسید که به نظر می‌رسد مطلوب بوده است. در سایر مراحل میزان بقاء کاهش پیدا کرده است بطوریکه در حوضچه شماره ۲ در مرحله انتقال ناپلی به پست لارو ۵، درصد بقاء خیلی کاهش یافته که ممکن است ناشی از اولین تعویض آب در حوضچه تکثیر باشد. لذا نسبت بازماندگی ناپلی به مراحل زوا- مایسیس و پست لارو ۱ تا ۵ و ۱۵ در حوضچه‌های تکثیر بترتیب ۸۱ تا ۷۷ درصد، ۵۹ تا ۵۴ درصد، ۴۵ تا ۳۶ درصد، ۳۴ تا ۲۸ درصد و ۲۱ تا ۲۱ درصد بوده است. همچنین در آزمایشی که در زبان انجام شد نیز درصد بقاء ناپلیوس- زوا- مایسیس و مراحل پست لاروی میگوی

میگوی موزی در آبهای ساحلی و دریاهای باز با بستر سنی یا گلی و در اعماق بین ۱۰ تا ۴۵ متری زندگی می‌کند و قادر است در طول سال تخریزی نماید (Lim et al., 1987). این میگو در آبهای دور از ساحل و در اعماق ۲۰ تا ۳۰ متری در شوریهای ۳۰ تا ۳۵ قسمت در هزار تخریزی می‌کند. تخمها سارور شده نیمه شناور بوده و در مدت ۲۴ ساعت تفریخ می‌گردند و لارو با جریانهای آب به این سو و آن سو حرکت می‌کند. در زمان بلوغ جنسی، طول کاراپاس میگوی موزی ۳۰ تا ۴۰ میلی‌متر می‌باشد (Bagarinao, 1986).

اوج تخریزی میگوی موزی در استان هرمزگان در اردیبهشت ماه و خرداد ماه می‌باشد (زرشناس، ۱۳۷۰ و شکیبا زاده، ۱۳۷۹)، که براحتی می‌توان مولدین آن را در مناطق حاسک و سیریک صید نمود.

مطالعات انجام شده بر روی میگوی موزی در خلیج Carpentaria نشان داده که میگوی موزی دو اوج تخریزی در سال دارد، یکی در بهار و دیگری در پاییز (Rothlisberg et al., 1985). مولدین مورد بررسی با وزنهای ۲۳ تا ۵۳ گرم در نیمه شب تخریزی نمودند. گزارشات موجود نیز نشان‌دهنده تخریزی مولدین میگوی Lim et al., (1987) از شب هنگام تا اوایل صبح می‌باشد (Lim et al., 1987) یا در بین ساعات ۱۸/۳۰ تا ۲۳ تخریزی می‌کند (Hoang et al., 2002).

در حوضچه شماره ۱، فقط ۳ عدد از مولدین تخریزی نمودند که تعداد ۴۱۵۰۰ عدد ناپلی حاصل گردید و در حوضچه شماره ۲ تمام ۶ عدد مولد تخریزی نموده و تعداد ۹۶۰۰۰ ناپلی حاصل گردید. بعارت دیگر در حوضچه شماره ۱ تکثیر ۵۰ درصد مولدین به تخریزی پاسخ دادند و هر عدد مولد میگوی موزی بطور میانگین ۱۳۸۶۰ عدد ناپلی و در حوضچه شماره ۲ تکثیر، ۱۰۰ درصد مولدین به تخریزی پاسخ دادند و از هر عدد مولد میگوی موزی بطور میانگین ۱۶۰۰۰ عدد ناپلی تولید گردید.

گزارشات موجود نشان می‌دهد که تقریباً ۷۹ درصد مولدین میگوی موزی به تخریزی پاسخ داده‌اند و میگوهای با اندازه (۳۵ تا ۵۰ گرم) می‌توانند بطور متوسط در هر ۱۰ تخریزی ۱۵۴۰۰۰ عدد ناپلی تولید کنند.

- Bagarinao, T. , 1986.** Important fish and shrimp fry in Philippine coastal waters. Identification, collection and handling. Aquaculture Extension Manual. No. 10, pp.34-42.
- Choo, P.S. , 1987.** Effects of salinity on the spawning, egg incubation and larviculture of *Penaeus merguiensis* fish. Bull. Dep. Fish. Malays. Buletin, Perikanan, Jabatan, Petikananand, Malays. No. 52, 9P.
- Hoang, T.S. ; Lee, Y. ; Keenan, C.P. and Madsen, E. , 2002.** Spawning behaviour of *Penaeus fennneropenaeus merguiensis* demand the effect of light intensity on spawning. Aquaculture Research. Vol. 33, pp.351-337.
- Lim, L.C. and Choeony, L.S. , 1987.** Manual on breeding of Banana, Prawn primary production department, Republic of Singapore. pp.12-18.
- Lobegeiyer, R. and Hoang, T. , 2001.** Banana prawn survey Issue 19-Previous editions of aquaculture news. pp.6-8.
- Othman, M.F. , 1991.** Some Observation on the ecology and larval culture aspects of the Banana Prawn (*Penaeus merguiensis* / *P. indicus*) fish. Bull. Dep., Fish, Malays, Bulletin, Perikanan, jabatan, Perikanan, Malays, Kuala Lumpur, Malaysia. No.72, 19P.
- Rothlisberg, P.C. ; Staples, D.J. and Crocos, P.J. , 1985.** A review of the life history of the Banana Prawn. *Penaeus merguiensis* in the Gulf of Carpentaria. Second-Australian. National Prawn Seminar. (eds. P.C. Rothlisberg ; B.J. Hill and Staples, D.J.), pp.125-136.
- Seed Production Team , 1984.** The study on the larval rearing of *Penaeus merguiensis*. Deman Technical Paper. No. 5, pp.17-29 .
- Terazaki, .M. , 1981.** Mass production on the young Banana prawn, *Penaeus merguiensis*. Deman.Umi-Mer. Vol. 19, No. I. pp.23-29.
- موزی برتریب ۹۶/۱ تا ۱۹/۹ درصد، ۶۴ تا ۸۹ درصد، ۱۰۰ تا ۵۵/۹ درصد و ۸۵/۷ تا ۱۶/۱ درصد بدست آمده است، رشد پست لاروها تا مراحل PL19-23 بررسی شد و میزان بقاء از مرحله ناپلیوس تا میگوی بالغ ۲۸/۵ گرمی برابر با ۹/۴ درصد محاسبه گردید (Terazaki, 1981). نتایج بدست آمده از تکثیر میگوی موزی در استان هرمزگان نشان داد که تکثیر آن آسان بوده و مشکل خاصی جهت انجام تکثیر و تولید انبوه وجود ندارد و شرایط کیفی آب جهت تکثیر و تولید انبوه پست لارو عبارت از : دمای آب ۲۹ تا ۳۰ درجه سانتیگراد، شوری ۳۲ قسمت در هزار، اکسیژن بیشتر از ۵ میلیگرم در لیتر و pH آب ۸/۲ تا ۸/۳ می باشد.
- همچنین نتایج بدست آمده بیانگر آن است که از هر عدد میگوی مولد با توجه به وزن و اندازه آن ۱۶۰۰۰۰۰۰ عدد نایلی بدست می آید. عبارت دیگر از هر عدد میگوی مولد موزی با توجه به وزن و اندازه آن تعداد ۳۳۶۰۰ تا ۴۳۷۶۶ عدد پست لارو ۱۵ حاصل می گردد. میزان تولید نایلی در این طرح در مقایسه با سایر کشورهایی که بر روی میگوی موزی فعالیت می کنند تقریباً مشابه بوده است.
- با توجه به طرح انجام شده و تکثیر آسان میگوی موزی، براحتی می توان از گونه فوق جهت تکثیر در بخش خصوصی و پرورش در مزارع پرورش میگو عنوان گونه دوم پرورشی و همچنین تکثیر آن برای رهاسازی در محیط طبیعی اقدام نمود.
- ## منابع
- دندانی, ع. , ۱۳۷۵. تاریخچه و زیست شناسی میگوی موزی یا صورتی. مجله آبزی پرور, شماره ۱۳، بهار ۱۳۷۵ .صفحات ۱۲ تا ۱۸.
- زرشناس ، غ. ، ۱۳۷۰ .بررسی منابع میگوی استان هرمزگان. مؤسسه تحقیقات شیلات ایران. ۴۵ صفحه.
- شکیبازاده، ش. ، ۱۳۷۹ .پرورش میگوی آب شور. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان. اداره کل آموزش و ترویج. ۶۴ صفحه.

Propagation biotechniques of *Penaeus merguiensis* in Hormozgan Province, South Iran

Salehi A.⁽¹⁾ and Zarshenas Gh.⁽²⁾

Salehi20022002@yahoo.ie

1- Golestan Fisheries Research Center, P.O.Box: 139 Gorgan, Iran

2- Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box:15155-6116 Tehran, Iran

Received: March 2004

Accepted: January 2005

Keywords: *Penaeus merguiensis*, Propagation, Hormozgan Province, Iran

Abstract

Twelve *P. merguiensis* specimens were collected from fishing grounds of Sirik area in the north of strait of Hormoz. The sampling was carried out from April to November 2003 and the brood-stocks with a mean weight 36.3 grams were transported to Kolahi hatchery center. The samples were kept in two separate 6 ton fiber glass tanks, filled with sea water with a salinity of 32ppt and temperature of 30 degrees centigrade. After spawning, the total collected nauplii from the first and the second tanks were 41800 and 960000, respectively. The survival rate from nauplii stage to PL₁₅ stage was 31% and 21.2%, for the two tanks respectively. We fed the larva up to N₆ stage with Chaetoceros and from mysis to post larvae stages with *Artemia*. We conclude that Hormozgan province is a suitable area for collection of Banana shrimp brood-stocks and that propagation of the species can be successfully carried out.